

rimelig Anledning til at rejse Kravet. De Regler, man foreslaar, fastsætter ikke saa strenge Betingelser, som § 977 foreskriver for egentlig Genoptagelse. Om saadanne nye Oplysninger kan siges at være tilvejebragte, afgøres af Retten, saaledes at Statsadvokaten ikke kan nægte at rette Henvendelse til Retten om Sagsanlæg.

Særlig bemærkes, at Bestemmelsen i Paragraffens næstsidste Stykke forudsætter, at det fremtidig gøres til almindelig Regel, at der gives en Sigtet Meddelelse, naar Forfølgningen frafaldes, en Ordning som ogsaa af andre Grunde er ønskelig, men som man ikke har anset det for nødvendigt udtrykkeligt at fastslaa i Loven.

2. § 1018 h.

Denne Paragraf opretholder de gældende Regler om, at Erstatningskrav — naar de ikke paakendes under selve Straffesagen — fremsættes ved Henvendelse til Statsadvokaten (Lovens § 792), der foranlediger Sag rejst (Lovens §§ 841 og 926), at Sagen behandles i Straffeprocessens Former (Lovens § 683), og at den private har Ret til at faa en Sagfører beskikket (Lovens § 841).

Derimod foreslaas den nugældende kunstige Regel om, at Hovedpaastanden i Sagen skal nedlægges af Statsadvokaten, ændret derhen, at det bliver den private, der nedlægger Erstatningspaastand.

Endelig har man optaget Bestemmelsen i Lovforslag 1928—29 § 133, der hjemler Adgang for Justitsministeren til at imødekomme Erstatningskrav, med den i Rigsdagen indføjede Ændring om, at Rettens Erklæring skal indhentes.

3. § 1018 i.

Ved denne Bestemmelse henlægges Afgørelsen af Erstatningskrav til den almindelige (jfr. § 701, 1ste Stykke, sidste Punktum) Underret under Medvirken af Doms-mænd, alene med Undtagelse af de Tilfælde, hvor Kravet afgøres under Nævningers Medvirken, nemlig naar det fremsættes i en Nævningesag og ikke af Retten undtagelses-

vis udskydes til Afgørelse i en senere, særskilt Sag (jfr. tildels Lovforslag 1928—29 § 136).

4. § 1018 k.

I denne Paragraf har man forsøgt i mere sammentrængt Form at give en Værnetingsregel, der i det væsentlige svarer til den nugældende § 701, 1ste Stykke.

5. § 1018 l.

Man anser det for rigtigst, at Nævningerne afgør Spørgsmaalet ikke blot om Ret til Erstatning, men ogsaa om Nedsættelse af Erstatningen, hvis Sagen giver Anledning til at rejse saadant Spørgsmaal.

6. § 1018 m.

Den nugældende Regel i Retsplejelovens § 966, 2det Stykke, hvorefter disse Sager uden særlig Tilladelse kan forfølges i tre Instanser, foreslaas ligesom i Lovforslag 1928—29 § 144 ophævet.

Bestemmelsen i sidste Stykke foreslaas, for at der ikke skal kunne rejses Tvivl om, at Ægtefællen og Livsarvingerne efter den paagældendes Død kan iværksætte Anke og Genoptagelse med Hensyn til Erstatning for Formueskade, ikke blot naar Erstatnings-sagen i 1ste Instans er rejst af dem, jfr. § 1018 e, men ogsaa naar den er rejst af den paagældende selv.

VIII. *Ændringer i Retsplejeloven som Følge af det for Rigsdagen fremsatte Forslag til en ny borgerlig Straffelov* (Forslag ad §§ 32, 73, 131, 136, 137, 170, 211, 305, 455, 499, 520, 521, 650, 683, 684, 687, 689, 698, 721, 722, 723, 725, 726, 739, 769, 771, 780, 786, 790, 833, 847, 885, 886, 886 a, 889, 890, 895, 903, 906, 925, 931, 938, 962, 990, 997, 999, 1001, 1002 og 1003).

Som ovenfor nævnt knytter Udvalgets Forslag og Bemærkninger sig til Straffelovsforslaget i den Skikkelse, i hvilken det blev vedtaget ved Folketingets 3die Behandling den 23. Januar 1930.

Den af Straffelovskommissionen af 9. November 1917 afgivne Betænkning af 1923